

[Bernhard Baunsgaard]

lere det beløb, der skal trækkes fra, før vi beregner skat af den gevinst, der er ved den ekspropriationserstatning, man har fået. Ekspropriationserstatningen er jo fastsat – det må man ikke glemme – under hensyn til, at der skal betales skat.

Når fremskridtspartiet tager ordet heroppe, så ville jeg ønske, at det kunne stå i forretningsordenen, at man kun kunne få ordet, såfremt man havde begrebet blot en lille smule af, hvad det hele drejer sig om. Det er jo desværre ikke et krav, vi kan stille, og slet ikke et krav, vi kan stille til hr. Dohrmann. Men jeg må måske i den anledning have lov til at trække op:

I de ekspropriationssager, der hidtil er færdigbehandlet, er erstatningen fastsat under den forudsætning, at der skal betales skat. Derfor ville det være urimeligt at gennemføre et lovforslag med tilbagevirkende kraft, sådan at de, der havde fået erstatning under hensyn til at de skulle betale skat, fik lov til at beholde ikke alene erstatningen, men også det, der var sat af til at betale skat med. Men der er én ting, man ikke har forudset, og som venstre og socialdemokratiet hidtil ikke har villet anerkende, og det er, at det faste kronebeløb ustandselig har mistet i værdi. Et kronebeløb fra 1975 på 30.000 kr. er i dag urimelig lavt, og derfor må det rettes med tilbagevirkende kraft, idet det skulle have været inflationssikret fra lovens igangsættelse.

Jeg skal kun anbefale, at man for at opfylde dette rimelige krav fra de folk, der har fået erstatning, stemmer for det radikale ændringsforslag, der fastsætter, at kronebeløbet, der skal trækkes fra, før man beregner skat, under hensyn til inflationen sættes ikke til 30.000 kr., som der står i loven, men til 100.000 kr. for de sager, der ikke er færdigbehandlet, dvs. hvor ekspropriationen er sket siden 1. januar 1978.

Formanden:

Jeg har noteret mig den tanke om en ændring i tingets forretningsorden, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte. Den kan selvfølgelig kun seriøst overvejes med henblik på alle partier, ikke kun et enkelt:

Dohrmann (FP):

Jeg skal da gerne tilstå, at jeg nok aldrig kommer til at se lige så klog ud som hr. Bernhard Baunsgaard.

Jeg vil gerne sige til hr. Karlskov Jensen, at første gang, hr. Karlskov Jensen svigtede ikke alene Surløkkefamilien, men også alle andre, som har været udsat for at blive jaget fra deres hjem, det var den 14. maj 1975, hvor vi havde et flertal, såfremt venstre var hoppet med på gyngen. Så havde vi haft et flertal, så havde vi ikke haft den beskatning i dag. O.k., man kan også sige, at hr. Karlskov Jensen har svigtet alle de gange, vi har haft vores forslag fremme om totalt at ophæve kapitalvindingsskatten. Men i hvert fald forleden dag, da vi stemte om, hvorvidt loven skulle gives tilbagevirkende kraft, svigtede hr. Karlskov Jensen også. Det er da rigtigt, at i Jyske Tidende og i en lang række venstreblade har hr. Karlskov Jensen gjort sig til talsmand for denne sag, og man har selvfølgelig sat et stort billede af hr. Karlskov Jensen i, og han har fået en rosende omtale, han gjorde virkelig noget. Men hvad var det, hr. Karlskov Jensen gjorde? Han anbefalede familien, at den kunne gå til domstolene. Hr. Karlskov Jensen, som har siddet herinde og lavet en lov, ved jo udmærket, hvordan sådan en familie står, når den går til domstolene, så det er simpelt hen noget pjat.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Karlskov Jensen har taget ordet under denne behandling. Hvis det havde været mig, der havde siddet i den situation, så ville jeg simpelt hen have skammet mig.

Karlskov Jensen (V):

Der er jo den forskel på hr. Dohrmann og mig, at jeg respekterer et flertal i denne sal. Der skal et flertal til for at ændre tingene, og vi har ikke kunnet få et flertal for at ændre dem på den måde, som jeg gerne havde set. Men derfra og så til at afstå fra at få gennemført ændringer, der hjælper fremover, er der jo et langt spring.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af tanken om en ændring i forretningsordenen, hvorefter de enkelte medlemmer kun kunne få ordet, hvis de havde begrebet, hvad det drejede sig om, sagde formanden, at dette i givet fald naturligvis måtte gælde alle medlemmer. Det er jeg na-